

Tilbed Skaberen

Ugens vers

"Jeg så endnu en engel flyve midt oppe under himlen; den havde et evigt evangelium at forkynde for dem, der bor på jorden, og for alle folkeslag og stammer, tungemål og folk" (*Åb 14,6*).

Introduktion

Som syvendedags adventistkristne tror vi på det bibelske begreb "den nærværende sandhed" (2 Pet 1,12). Det er grundlæggende tanken om, at Gud åbenbarer sandhed til menneskene på det nødvendige tidspunkt og giver mere og mere lys ned igennem tiden. Det første evangelieløfte i 1 Mos 3,15 viste det faldne menneskepar, at deres håb skulle komme gennem kvindens afkom. Løftet til Abraham om, at han "skal jo blive til et stort og mægtigt folk, og alle jordens folk skal velsignes i ham" (1 Mos 18,18), er en udvidet åbenbaring af evangeliets løfte. Jesu komme, der forkyndte, at "end ikke Menneskesønnen er kommet for at lade sig tjene, men for selv at tjene og give sit liv som løsesum for mange" (*Mark 10,45*), er selvfølgelig en endnu større åbenbaring af evangeliets sandhed.

I dag tror vi, at de tre englebudskaber i *Åb 14,6-12* er "den nærværende sandhed" for dem, der lever i de sidste tider før Jesu genkomst, og er opfyldelsen af alle vores håb som kristne.

I denne uge vil vi specielt fokusere på den første engels budskab; for det indeholder sandheder af afgørende betydning for dem, der ønsker at forblive trofaste midt i de sidste tiders farer.

Ugens tekster

- *Åb 14,6-7*
- *Matt 24,14*
- *Gal 3,22*
- *Luk 23,32-43*
- *1 Mos 22,12*
- *Åb 14,8-12*

Evangeliets universelle natur

Åb 14,6
Matt 24,14;
28,19

Hvilket emne er fælles for disse tekster? Hvordan hjælper disse tekster os samlet til at forstå den betydning, udadvendt mission og vidnesbyrd for andre har for formålet med vores kirke?

På en måde kan man sige, at den første engels budskab er den store missionsbefaling (Matt 28,19), som nu gives i de sidste tiders sammenhæng. Det er i sandhed "nærværende sandhed".

Læg mærke til, at alle tre bibeltekster lægger vægt på at nå hele verden, "alle folkeslagene" og "alle folkeslag og stammer, tungemål og folk." Budskabet er med andre ord universelt i sit omfang. Hvert eneste menneske har brug for at høre det.

Gal 3,22

Hvad siger denne tekst, som hjælper os til at forstå, hvorfor hele verden har brug for at høre evangeliet?

Syndens universelle omfang forklarer vores missions og kaldes universelle natur. "Alle folkeslag og stammer, tungemål og folk" har syndet, har overtrådt Guds lov, og er blevet "indesluttet ... under synd." Adams fald i Edens have har haft konsekvenser for hvert eneste menneske; intet folkeslag eller stamme eller folk har været immune. Vi møder alle de umiddelbare følger af synd, og med mindre der var tilvejebragt en løsning, ville vi alle stå over for den afgørende følge, nemlig evig død.

Men en løsning er selvfølgelig tilvejebragt: Jesu liv, død, opstandelse og tjeneste i den himmelske helligdom. Dette er den eneste løsning på syndens problem. Alle har brug for at kende til det store håb, Gud tilbyder dem i Jesus Kristus. Derfor er syvendedags adventister gået ud i al verden for at bringe budskabet om Jesus til dem, som endnu ikke har hørt det.

Til at
tænke over

Hvorfor er forkyndelsen af evangeliet så stor en fordel for dem, der bringer det til andre? Hvorfor er en af de bedste måder at forberede os til Jesu genkomst at dele evangeliet med andre?

Røveren på korset og det "evige evangelium"

I Åb 14,6 er det budskab, der skal forkyndes, "et evigt evangelium". Det er et budskab om håb for mennesker i en verden, der i sig selv ikke har noget håb at tilbyde.

Luk 23,32-43

Howdan viser denne beretning det håb, som det evige evangelium tilbyder alle syndere?

Ellen White skriver om røveren på korset, at han ikke var en forhærdet forbryder. "Han havde set og hørt Jesus ... I et forsøg på at undertrykke sin overbevisning var han kommet længere og længere ud i synd, indtil han blev anholdt, stillet for retten som en forbryder og dømt til døden på korset." (Ellen White, *Jesu liv*, s. 545).

Men hvad skete der med ham? Mens han hang på korset, fik røveren et glimt af, hvem Jesus var, og derfor råbte han: "Jesus, husk mig, når du kommer i dit rige" (*Luk 23,42*).

Og hvad var Jesu svar? Sagde han: "Vel, min ven, jeg ville gerne hjælpe dig, men du burde ikke have undertrykt din overbevisning ved at komme længere og længere ud i synd"? Citerede Jesus fra en af sine tidligere prædikener: "Hvis din retfærdighed ikke langt overgår de skriftkloges og farisæernes, kommer du slet ikke ind i Himmeriget" (*Matt 5,20*)? Trak Jesus på nogen måde røverens tidligere fejl frem i lyset?

Nej. I stedet vendte Jesus sig mod denne kriminelle, en røver med en syndig karakter, som ikke havde nogen retfærdighed at fremvise, og som tidligere havde hånet ham (*Matt 27,44*). Jesus så ham som et nyt menneske og sagde i virkeligheden til ham: "Jeg siger dig lige nu, jeg giver dig forvisning lige nu om, at din synd, dine forbrydelser, dine fejl er tilgivet, og at du derfor 'skal ... være med mig i Paradis' (*Luk 23,43*)."

Her har vi det evige evangelium, grundvolden for den første engels budskab. Uden denne sandhed har intet af det, vi forkynder om loven, sabbatten eller de dødes tilstand, nogen betydning. For hvad nytter disse sandhedspunkter, hvis ikke det evige evangelium er alle trospunkternes centrum?

Hvilket håb finder du selv i denne beretning?

Til at tænke over

Frygt Gud og giv ham ære

Efter at have talt om forkyndelsen af det evige evangelium til hele verden, uddyber den første engel sit budskab. Når vi forkynder det evige evangelium, skal vi inkludere de sandheder, der er en del af denne engels budskab for denne tid. Med andre ord indbefatter den nærværende sandhed for de sidste tider også Åb 14,7.

Åb 14,7

Hvad betyder det at frygte Gud og give ham ære? Hvordan gør vi det? Hvordan hænger det sammen med evangeliet?

At frygte Gud og give ham ære er ikke to adskilte begreber. Hvis vi virkelig frygter Gud i bibelsk forstand, vil vi give ham ære. Det ene bør direkte føre til det andet.

1 Mos 22,12
2 Mos 20,20
Job 1,9
Præd 12,13
Matt 5,16

Læs teksterne. Hvordan hjælper de os til at forstå, hvad det vil sige at "frygte Gud", og hvordan det hænger sammen med at give ham ære?

I disse tekster hænger tanken om at frygte Gud sammen med at adlyde ham; og når vi adlyder Gud, når vi gør, hvad der er rigtigt, giver vi ham ære. Det siges ofte, at det at frygte Gud betyder, at vi har ærefrygt over for ham og viser ham ærbødighed, men det bør gå dybere end det. Vi opfordres til at frygte Gud. Vi er faldne mennesker. Vi er syndere. Vi fortjener at dø. Hvem af os har ikke til tider med chok indset, hvor onde vi er, og at vi fortjener en retfærdig Guds straf for vores synd? Det er at frygte Gud. Og det er frygt, der i første omgang bringer os til korset for at få tilgivelse og dernæst at modtage Guds kraft til at rense os fra det onde, som uden korset ville få os til at miste vores sjæle (se Matt 10,28).

Til at tænke over

Hvordan har du selv oplevet at frygte Gud? Hvordan kan en god portion af denne frygt være gavnlig for os åndeligt og hjælpe os til at tage vores tro op, hvad Gud beder os om, mere alvorligt?

Timen er kommet, da han dømmer

I den første engels budskab er tanken om at frygte Gud og give ham ære sammenkædet med dom (Åb 14,7). Hvis der er noget, Bibelen tydeligt lærer, er det, at Gud er retfærdig og vil dømme verden. En dag vil dommen reelt finde sted og den retfærdighed, som denne verden sukker efter, vil ske fyldest.

Det er ikke så underligt, at mennesket må frygte Gud.

Derfor indeholder det evige evangelium også budskabet om dom. Evangeliet – de gode nyheder – er, at selv om vi alle har brudt Guds lov, vil vi ikke møde den straf, vi fortjener, ved dommens dag. Lige som røveren på korset.

Matt 12,36
Præd 12,14
Rom 2,6
1 Kor 4,5

Læs teksterne og spørg dig selv, hvor godt du ville klare dig, hvis du skulle frembære dine egne fortjenester?

Vores Gud, som kender tallet på vores hovedhår, skal dømme verden. Men lige netop derfor er det evige evangelium så gode nyheder. Dommen kommer; men der er ingen fordømmelse for Jesu trofaste efterfølgere: de er blevet vasket rene, helliget og gjort retfærdige ved Herren Jesu Kristi navn (se 1 Kor 6,11); for Jesus Kristus er deres retfærdighed, og det er hans retfærdighed, der gør, at de består i dommen.

”Mennesket kan ikke selv imødegå disse anklager. I sine syndbesmittede klæder står det foran Gud og bekender sin skyld. Men Jesus, vor forsvarer, frembærer en virkningsfuld anmodning på vegne af alle, som i anger og tro har overgivet deres liv til ham. Han forsvarer deres sag og besejrer deres anklager med Golgatas mægtige argument. Hans fuldkomne lydighed mod Guds lov, indtil døden på korset, har givet ham al magt i himlen og på jorden, og han gør over for sin Fader krav på nåde og forligelse for det skyldige menneske.” (Ellen White, *Testimonies for the Church*, 5. bind, s. 471).

Til at tænke over

Hvad lærer dommens virkelighed os om vores absolutte behov for tilgivelse? Hvordan kan du lære at vise andre, som har handlet forkert mod dig, den samme nåde og tilgivelse, som Gud tilbyder os gennem Jesus?

Tilbed ham, som har skabt himmel og jord og hav og kilder

Åb 14,6-7

Hvilke specifikke elementer indeholdes i hele den første engels budskab, og hvad er forbindelsen mellem dem?

Sammen med evangeliet, kaldet om at vidne for hele verden og kaldet om at frygte Gud og give ham ære kommer der et kald til at tilbede Gud som skaber. Og det er slet ikke så mærkeligt. Hvad betyder alle de andre sider ved "den nærværende sandhed" – det evige evangelium, kaldet til at vidne, dommen – hvis de er adskilt fra Gud som vores skaber? Disse og alle andre sandheder udspringer fra den grundlæggende sandhed, at Herren er den, som har skabt alt. Ved at tilbede Gud som Skaberen kommer vi tilbage til det grundlæggende. Vi kommer tilbage til fundamentet for, hvad det vil sige at være menneske, at leve anderledes end alle andre jordiske skabninger, nemlig at være skabt i Guds billede. Ved at tilbede Gud som skaber anerkender vi vores afhængighed af ham både for vores eksistens og vores fremtidige håb. Derfor er lydighed mod sabbatsbudet så vigtig. Det er en særlig anerkendelse af, at Gud alene er vores skaber, og at vi kun tilbeder ham. Sammen med evangeliet og dommen er kaldet til at tilbede Gud som skaber fremhævet her.

Åb 14,8-11

Hvordan hjælper disse vers os til at forstå vigtigheden af at tilbede Gud som skaber?

Når de sidste tiders begivenheder finder sted, vil der blive lagt pres på hele verden til at tilbede dyret og dets billede i stedet for Skaberen. Hvis vi tænker over den frygtindgydende advarsel om den skæbne, der møder mennesker, som tilbeder dyret og dets billede, kan vi bedre forstå, hvorfor der lægges så stor vægt på, at Gud vores Skaber er den eneste, der er værdig til at modtage menneskers tilbedelse. I den sidste krise vil denne sandhed blive mere afgørende end nogensinde før.

Til at
tænke over

Tag dig tid til at dvæle ved den skabte verdens ufattelige underværk. Hvad kan de lære os om ham, som skabte alt, og hvorfor er han alene vores tilbedelse værdig?

Til videre studium

Bibellæsere har længe set en forbindelse mellem kaldet i Åb 14,7 til at tilbede "ham, som har skabt himmel og jord og hav og kilder" og det fjerde bud i 2 Mos 20,11, hvor sabbatten peger tilbage til at "på seks dage skabte Herren himlen og jorden og havet med alt, hvad de rummer." Selv om der er en stor sproglig lighed, er der en ændring, hvor teksten i Åbenbaringsbogen henviser til Gud som den, der skabte "kilder".

Forfatteren John Baldwin siger: "Hvis vi forudsætter en bevidst benyttelse af udtrykket "kilder", hvorfor får Jesus sin budbringer til at bryde den parallelle liste over ting, der nævnes i 2 Mos 20,11? Hvorfor nævner englen "kilder" og ikke en anden type skabte ting som fx træer, fugle, fisk eller bjerge?"

Måske er henvisningen til "kilder", brugt i sammenhæng med Guds annoncering af en særlig tid med guddommelig dom, anvendt for at lede læserens opmærksomhed til en tidligere periode med guddommelig dom ... Måske er det Guds hensigt, at den mulige hentydning til syndfloden gennem udtrykket "kilder" skal understrege sandheden om, at han virkelig er en dommens Gud, men samtidigt en Gud med evig trofasthed og nåde (som begge kommer til udtryk i beretningen om syndfloden i Første Mosebog). Hvis det er tilfældet, kan det tænkes, at den personlige og åndelige betydning af syndflodshenvisningen, som opstår på baggrund af udtrykket "kilder", skal opmuntre læseren til at tage en afgørende ny domsproces med individuel guddommelig dom i endens tid alvorlig – den, som bekendtgøres gennem den første engels budskab i Åbenbaringsbogen." (John Baldwin, ed., *Creation, Catastrophe, and Calvary: Why a Global Flood Is Vital to the Doctrine of Atonement* (Hagerstown, Md.: Review and Herald Publishing Association,), s. 27).

Spørgsmål til
drøftelse

1. **Es 53,6 siger: "Vi flakkede alle om som får." Senere i samme vers står der, at Herren lod "al vor skyld ramme ham". Det er det samme hebraiske udtryk, *kullanu*, der på dansk oversættes med "vi alle" og "al vor". Siger det noget om forholdet mellem syndens problem og tilstrækkeligheden i Guds løsning?**
2. **Hvad kan vi lære af beretningen om røveren på korset? Forestil dig, at røveren blev benådet, blev taget ned fra korset og overlevede. Hvor anderledes tror du, at hans liv derefter ville have været?**

Aktiviteter og dialog

Guds Ord
og klassens
aktiviteter

- Find sammen eksempler fra Bibelen, hvor skabelsen er omtalt, og læs disse tekster.
 - Vær sikker på, at I også finder tekster, hvor fx Jesus og Paulus har givet udtryk for deres tro på skabelsen
- Inviter evt. en gæst med medicinsk uddannelse til at vise og fortælle om, hvor fantastisk Gud har skabt det menneskelige legeme.

Uddybende
spørgsmål

- Tænk over forbindelsen mellem evangeliet og vores adventistiske "særstandpunkter".
 - Hvordan vil du/I i lyset af korset forklare andre mennesker betydningen af fx
 - Sabbatten, Jesu genkomst, dommen, sundhedsbudskabet?
 - Hvad nu, hvis vi ikke kan se eller forklare, hvordan de bygger på korset? Har vi så virkelig forstået disse trospunkter? Skal vi så alligevel forkynde dem?
 - Hvordan kan vi fortælle dette til sekulære mennesker, hvor vi ikke behøver at sammenligne os med, hvad andre kristne mener?
- Hvordan vil du forklare vores adventistiske trospunkter i lyset af troen på skabelsen?
 - Hvilke hænger naturligt sammen med skabelsen?
 - Hvordan ser du temaer som sundhedsbudskabet og vores uddannelsesfilosofi? Eller tiende?
- Hvad er de etiske konsekvenser af, at vores kultur har opgivet skabelsestroen?
 - I forhold til medmenneske, naturen, respekten for liv osv.

Mødet med
dagligdagen

- Prøv at finde eksempler fra ugens kulturelle temaer i medierne, som kan illustrere, hvorfor skabelsestanken er særlig relevant i vores tid!

Personligt
kristenliv

- Prøv at finde situationer i dit liv, hvor fornemmelsen af, at du er skabt af Gud, føles særlig stærk.
 - Del evt. sådanne tanker og oplevelser med din sabbatsskoleklasse.

- Opøvet vane at sige Gud tak, fordi du "er underfuldt skabt" (Sl 139,14)
 - Find måder, hvorpå du i din daglige tilværelse kan ære Gud som din skaber.

NOTER
